

[Alfred Jensen.]

Vi har altså kun at tage hensyn til, at der foreligger en udvalgsindstilling om at vedtage lovforslaget uændret, et forslag, som vi ikke er tilfredse med, og derfor har min gruppe besluttet at stille ændringsforslag udenfor betænkningen. Disse ændringsforslag er bygget op i lighed med ændringsforslag, vi har stillet ved tidligere lejlighed. Vi har på visse områder holdt os til det, der er skrevet i lovforslaget, fordi der ikke er store muligheder for os for at nå frem til andre beregninger end dem, der er foretaget i ministeriet.

Jeg kan sådan set dele vore ændringsforslag i to grupper, nemlig en, som går ud på, at de tillæg, der gives, skal gives med det maksimale beløb, det vil sige det beløb, der skal være gældende fra 1. april næste år, eller — i mere almindelige vendinger — at man i stedet for kun 2 portioner i 1956—1957 straks yder 3 portioner. Jeg er ikke klar over, hvor langt vi er fra det krav, som tjenestemændene, sølvsnorene, har stillet, men jeg vil dog tro, at det i nogen grad nærmer sig tjenestemændenes krav, og derfor foreslår vi, at man ændrer forslaget således, at der kun bliver tale om eet samlet tillæg, nemlig det, der skal være gældende for 1957—58. Det drejer sig ikke alene om det reguleringstillæg, der nævnes i § 1, men også om de særlige tillæg i § 2. Vi foreslår altså, at tillæggene bliver de samme for begge de to år, lovforslaget tager sigte på.

Dernæst er der den anden gruppe af de ændringer, vi foreslår; det er også ændringsforslag til § 1 og § 2. Her foreslår vi, at tillægget skal ydes med samme beløb til tjenestemændene, hvadenten de er forsørgere eller ikke-forsørgere og uanset deres alder. Der har været talt så meget om ligelønsprincippet, og jeg forstår, at man i lønningskommissionen er enig om, at i fremtiden skal ligelønsprincippet være rådende. Vi finder, det vil være passende, at man så går over til ligelønsprincippet med hensyn til disse særlige tillæg og tager dette som en overgangsordning til gennemførelsen af ligelønsprincippet ved den revision, som jeg formoder snart vil komme. Vi foreslår endvidere, at pensionisterne og de, der får efterløn, skal have de samme tillæg som forsørgere. Vi har den opfattelse, at de pågældende har moralsk krav på at få

samme behandling som tjenestemændene. Jeg har gentagne gange protesteret imod den forskelsbehandling, der finder sted, og påvist, at så længe man har en lønningslov som den gældende, og så længe man vil lappe på den med foranstaltninger af denne art, må man stille de forskellige grupper lige i henhold til de principper, der er i lønningsloven, og derfor foreslår vi, at pensionisterne også får de fulde beløb, som disse midlertidige løntillæg hjemler.

Vi har endvidere foreslået, at der sker en forenkling af § 2. Her findes i lovforslaget 7 kolonner. De 6 omhandler de tillæg, der skal ydes, og her foreslår vi, at der i stedet for disse 6 kolonner kun bliver 3. Paragraffen indeholder en kolonne for forsørgere, en for ikke-forsørgere over 30 år, en for ikke-forsørgere mellem 25 og 30 år, en for ikke-forsørgere under 25 år og endelig 2 kolonner for samgifte; i de to sidste skelnes der også mellem samgifte over 25 og under 25 år. Vi foreslår, at der kun bliver 3 kolonner ialt, nemlig en for forsørgere, en for ikke-forsørgere og en for samgifte. Det vil sige, at vi foreslår, at i kolonne 3 i forslaget skal ordene „over 30 år“ udgå, og derefter udgår kolonnerne 4 og 5 i forslaget. Herved får vi altså en kolonne for forsørgere og en for ikke-forsørgere; for de samgiftes vedkommende foreslår vi også, at ordene „over 25 år“ slettes i sjette kolonne; derefter er der ikke brug for en syvende kolonne, hvorfor vi foreslår, at den går ud. Det vil sige, at tillæggene vil blive ydet ensartet til de 3 grupper uanset alder.

Vi foreslår visse andre ændringer i § 2, men de tager kun sigte på at føre de tillæg, der i indeværende finansår skal gives efter denne paragraf, op på den højde, der er foreslået for 1957—58.

Jeg skal ikke fordybe mig yderligere i disse ændringsforslag. Jeg tror, de taler for sig selv og må være nogenunde bekendt, eftersom vi har stillet forslag af samme principielle karakter ved tidligere lejligheder. Men jeg vil gerne understrege, at når vi står overfor en revision af tjenestemandensloven — og det må vi jo gøre, eftersom der er nedsat en kommission, som vel har et par år på bagen; jeg ved ikke, hvor længe den skal sidde — kan man lige så godt begynde på visse overgangsforanstaltninger til afskaffelse af forskelsprincippet